

РЕШЕНИЕ

№ 4560

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Я. Димитров, като разгледа дело номер **6986** по описа за **2012** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. И. С., действаща като [фирма], срещу РЕШЕНИЕ от 25.05.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 94-^{ти} състав, постановено по н.а.х. дело №15582/2011г., с което е изменено наказателно постановление №22-2202138/21.01.2011г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” С.. С наказателното постановление на [фирма], на основание чл. 416, ал.5 от Кодекса на труда /КТ/ във връзка с чл. 414, ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

Със съдебното решение е изменено наказателното постановление /НП/, като размерът на имуществената санкция по чл.414, ал. 3 от КТ е намален от 3000 лева на 1 500 лева. С касационната жалба се иска отмяна на обжалваното съдебно решение и постановяване на друго, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление. Основните доводи са за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт. Жалбоподателката твърди, че наказателното постановление е следвало да бъде отменено, поради противоречието му с чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Излага съображения, че не е установено по безспорен начин наличието на виновно

извършено административно нарушение. Твърди също така, че административно-наказателното производство се е развило при неспазване на сроковете установени в чл.34 от ЗАНН. Касаторът в съдебното заседание се представлява от адв. В..

Ответникът по жалбата, редовно призван, се представлява от юрк. Т., която оспорва касационната жалба. Изразява становище за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение и моли съда да го потвърди изцяло.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Д. от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е допустима, а разгледана по същество - основателна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно:

Със съдебно решение от 25.05.2012г. на СРС, НО, 94-^{ти} състав, постановено по н.а.х.д. № 15582/2011г., е изменено НП № 22-2202138/21.01.2011г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” С. като е намален размерът на наложената имуществена санкция на ЕТ Л. С. - Л.” от 3 000 лева на 1 500 лева, за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

За да постанови решението си първостепенният съд е събрал гласни и писмени доказателства по делото, въз основа на които е приел за установено, че на 10.12.2010 г. около 10.55 часа, при извършване на проверка за спазване на трудовото законодателство в обект – магазин № 6 за обувки, находящ се в [населено място], бул. Ц. шосе”, спирка „Окръжна болница”, стопанисван от [фирма] като продавач на обекта работи Р. Е. С.. Същата е попълнила собственооръчно писмена декларация по чл. 402, ал. 1 от КТ, в която е посочила, че работи в магазина като продавач на петдневна работна седмица с работно време от 10.00 ч. до 19. 00 ч., с един час почивка, без трудов договор. В деня на проверката, на 10.12.2010 г., между [фирма] и Р. Е. С. бил подписан трудов договор № 4/10.12.2010 г., който бил заверен на 11.12.2010 г. в ТД на НАП. Р. С. е била допусната от работодателя на работа без на същата дата ѝ е било връчено уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ.

За констатираното нарушение на 21.12.2010 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-22021038, в който е отразено, че [фирма], в качеството му на работодател, е допуснал до работа лицето Р. С., преди да ѝ предостави документите по чл. 63, ал. 1 от КТ, с което е нарушил чл. 63, ал. 2 от КТ. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, с което на дружеството, на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 лв.

Съдебното решение е валидно и допустимо, но не съответства на материалния закон. Възприетата фактическа обстановка кореспондира със събраните по делото доказателства и въз основа на нея са изведени законосъобразни правни изводи, че безспорно е доказано извършване на нарушение по чл. 63, ал. 2 във връзка с ал. 1 от КТ. Съгласно посочената разпоредба, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ,

заверено от ТД на НАП. Фактическият състав на нарушението е осъществен. Работничката Р. Е. С. е допусната до работа преди да са ѝ връчени документите по чл. 63, ал.1 от КТ. Видно от попълнената от нея декларация, тя е работела в магазина. В декларацията е вписала, че работи без трудов договор, без граждански договор и без да ѝ връчено заверено уведомление от ТД на НАП и екземпляр от сключен писмен договор. При проверката в 10.55 ч. работничката е заварена от проверяващите служители на дирекция „Инспекция по труда” в магазина. Безспорно се установява, че заверено от ТД на НАП копие от уведомлението по чл.62, ал. 3 от КТ ѝ е връчено след датата на проверката. Към момента на проверката е доказано, че е извършено нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ във връзка с чл. 63, ал. 1 от КТ.

Правилно е прието, че е извършено нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, но неправилно първостепенният съд не е приложил чл. 415в от КТ. Императивната разпоредба на чл. 415в от КТ, в редакцията на текста към датата на извършване на нарушението /ред. ДВ, бр. 58/ 2010г., в сила от 30.07.2010г./, приложима съгласно чл.3, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, предвижда, че за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв.

Въззивният съд е изследвал фактите и обстоятелствата по случая и е установил по безспорен начин, че от извършеното нарушение не са произтекли вредни последици за работничката. Представено е копие от двустранно подписан трудов договор от 10.12.2010г. и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 3 от КТ, от която е видно, че трудовият договор е регистриран в ТД на НАП на 11.12.2010г., тоест нарушението е отстранено. Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011г. по тълкувателно дело №7/2010г. на О. на ВАС, разпоредбата на чл. 415в от КТ представлява привилегирован състав, приложим в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията, изрично посочени в чл. 414, ал.3 от КТ. Административният съд има правомощието като касационна инстанция да преквалифицира нарушението, описано в наказателното постановление като „маловажно нарушение” по смисъла на чл. 415в от КТ.

Съгласно чл.414, ал.3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. В случая нарушението е квалифицирано по чл. 63, ал. 2 от КТ. Следователно приложим в случая е чл. 415в от КТ във връзка с чл.414, ал. 3 от КТ, във връзка с чл. 63, ал. 1 и ал. 2 от КТ.

С последвалата редакция на чл. 415в от КТ_е въведена ал. 2 на чл.415в от КТ, съгласно която не са маловажни нарушенията на чл.61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ (ДВ, бр. 7 от 24.01.2012 г.), но тази редакция не следва да бъде приложена. Приложим е чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, съгласно който, за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по - благоприятна за нарушителя. В случая се явява по-благоприятна за касационния жалбоподател редакцията на чл. 415в от КТ, която предвижда приложимост на хипотезата за малозначителност на процесния случай. Следвало е да се приложи нормата на чл. 415в от КТ в текста към датата на

извършване на нарушението като по-благоприятен по смисъла на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН.

Като не е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ първостепенният съд и е постановил незаконосъобразен съдебен акт, който следва да бъде отменен, а вместо него постановено друг, с който да се измени размерът на санкцията на наказателното постановление на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 25.05.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 94-^{ти} състав по н.а.х. дело №15582/2011г., като вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2202138/21.01.2011 г., издадено от директора на Дирекция Инспекция по труда – С., с което за нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ и на основание чл. 416, ал.5 от КТ във връзка с чл. 414, ал.3 от КТ на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева, в частта за размера на наложената санкция, като на основание чл.415в от КТ определя санкция в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.